

Magyari Barna:

Időhúzás

Miután letusolt az ábécé mind a negyven betűje, én azon töprengtem, hova a francba fektessem őket. Végül úgy döntöttem, előbb dolgozzanak valamit, hogy kiérdemeljék a pihenést; ezért nekifogtam az írásnak. Kigomboltam a város szoknyáját, hogy valami ingerlő is legyen a dálutánban. Majd letette melltartóját a nagylombú tölgy. Erre már felállt fantáziám, ám előbb szeretkezni akart a tájjal. De a tájat nem lehet versekkel megfőzni, ezért elment fantáziám az ócskapiacra, és vett magának egy nagyon kopott farmerdzsekit. Ráírta az összes nagymenő együttes nevét, majd kifúratta füleit, s mindkettőbe aggatott egy-egy hatalmas rockjelvényt. Így már lesz esélye? Nem tudom, talán reggel meglátjuk, most ugyanis szállodába viszem az ábécét. Sorakozó: a, á, b, c, cs, d, dz, dzs, e, é, f, gy, h, i, í, j, k, l, ly, m, n, ny, o, ö, ő, p, r, s, sz, t, ty, u, ú, ü, ő, v, z, zs.

Prózaverstöredék gimnazista-koromból

Nálunk a tavasz tekintetére rügyeivel kacsint a fa, s mosolygó tömbházak zsebében a napfény kotorász. A fiatalok fantáziájában tornacipőben sétál a jókedv; „Jani bácsi” és „Juci néni” is igazi hóvirág akceptussal átállítja a hangulatát. Olyan szép idő van, hogy egy járókelő maga mellett sétáltatja optimizmusát. Zöld pulóverét magára kapja a táj, és a parkban kibontott hajjal járkal a szellő. Szabadban töltött délutánok ereszei alatt fészkelnek a kisdíákok fecskeröptű vágyai, a gimnazisták pedig félkézzel emelgetik koraestére tervezett randevúikat.

Kolozsvári elégia

tisztelt ihlet
ma a mondanivaló lekéste
a huszonhatos trolit
így valószínűleg
öt-tíz percet késik
a versírás

addig tessék
sípcontvédőt tenni a verslábakra
mert nagyon kemény az élet